मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।अश्विनौ। त्रिष्टुप्।

अतारिष्म् तर्मसस्पारमस्य प्रति स्तोमं देवयन्तो दर्धानाः।

पुरुदंसा पुरुतमा पुराजामर्त्या हवते अश्विना गीः॥ ७.०७३.०१

स्तोमम्- मन्त्रम् । द्धानाः- धारयन्तः । देवयन्तः- देवकामाः । तमसः- अन्धकारस्य अज्ञानस्य । पारम् । अतारिष्म- तीर्णा वयम् । पुरुदंसा- प्रभूतदर्शनो । पुरुतमा- प्रभूततमो । पुराजा- बहुषु जातो । अमर्त्या- अमरो । अश्विना- अश्विनो । गीः । हवते- आह्वयित ॥१॥

न्युं प्रियो मनुषः सादि होता नासत्या यो यर्जते वन्देते च।

अश्चीतं मध्वौ अश्विना उपाक आ वां वोचे विद्थेषु प्रयस्वान्॥ ७.०७३.०२

यः। यजते- पूजयति। वन्दते- स्तौति। च। स प्रियः। मनुषः- मनुष्यः। होता- देवाह्वाता। नि सादि- निषण्णो भवति। नासत्या- सत्यस्वरूपौ। अश्विना- हे प्राणेशनशक्तिभूतौ। उपाके- अन्तिके। मध्वः- मधुरं रसम्। अश्वीतम्- अनुभवतम्। वाम्- युवाम्। विद्थेषु- यज्ञेषु। प्रयस्वान्- हव्यवान्। आ- आभिमुख्येन। वोचे- ब्रवीमि॥२॥

अहैम युज्ञं पुथामुराणा इमां सुवृक्तिं वृषणा जुषेथाम्।

श्रुष्टीवेव प्रेषितो वामबोधि प्रति स्तोमैर्जरमाणो वसिष्ठः॥ ७.०७३.०३

उराणाः- विस्तारभावनां कुर्वाणाः। पथाम्- पतताम्। यज्ञम्। अहेम- वर्धयेम। इमाम्- एताम्। सुवृक्तिम्- शोभनवाचम्। वृषणा- वर्षको। जुषेथाम्- सेवेथाम्। स्तोमैः- मन्त्रेः। जरमाणः- स्तुवन्। विसष्टः- ऋषिः। प्रेषितः। श्रुष्टीवेव- क्षिप्रगन्ता दूत इव। वाम्- युवाम्। अबोधि- जानाति॥३॥

उप त्या वहीं गमतो विशं नो रक्षोहणा सम्भृता वीळुपणि। समन्धांस्यग्मत मत्सुराणि मा नो मधिष्टमा गेतं शिवेनं॥ ७.०७३.०४ त्या- तौ। वही- वोढारौ। नः- अस्माकम्। विशः- प्रजाः प्रति। उप गमतः- आगच्छतः। रक्षोहणा- रक्षोघ्नौ। सम्भृता- सम्यक् धृतौ। वीळुपाणी- दृढबाहू। मत्सराणि- तृप्तिकरान्। अन्धांसि- रसान्। सं अग्मत- प्रत्यागच्छतम्। नः- अस्मान्। मा। मर्धिष्टम्- हिंस्तम्। शिवेन- मङ्गळेन। आ गतम्- आगच्छतम्॥४॥

आ पृश्चातान्नास्तत्या पुरस्तादाश्विना यातमधराद्धदेक्तात्। आ विश्वतः पाञ्चजन्येन राया यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०७३.०५ पूर्वं व्याख्यातम् (७.०७२.०५)